

Merkwaardige tegenstelling

Ergens in Brabant aan het begin van een tweedaagse cursus. “Het moet een keer afgelopen zijn met dat gezeur over provisie en fee”, stelde een collega ferm terwijl hij een kop koffie inschonk. “Da’s krachtige taal”, zei ik terwijl ik mijn hand uitstak om me voor te stellen. Ook deze werd ferm gedrukt. “Ik ben het overigens helemaal met je eens. Provisie, fee het maakt niet uit, zolang wij maar kunnen uitleggen waarom wij onszelf de provisie of fee waard vinden”, liet ik mij ontvallen. “Misschien dat je dan eens op moet houden er over te schrijven”, was zijn weerwoord.

Toch doe ik dat nóg maar een keer. Gewoon omdat ik in deze laatste 5Klank-column van mijn hand nog één keer mijn statement wil maken.

De politiek en AFM zeggen voorstander te zijn van rechtstreekse beloning

door de consument. Het is dan ook merkwaardig te moeten constateren dat in artikel 4:74 van de Wet op het financieel toezicht het ons, in het geval van consumptief krediet, juist expliciet *verboden* wordt rechtstreeks een beloning van de consument te ontvangen. In dit wetsartikel is geregeld dat de beloning uitsluitend afkomstig mag zijn van de aanbieder van het krediet.

Waarom de consument bij consumptief krediet ‘beschermd’ moet worden tegen een rechtstreekse beloning waar dit bij een hypothecair krediet juist wordt bevorderd, is mij een raadsel. Te meer omdat de rente voor de consument aanmerkelijk lager zou zijn wanneer wij geen provisie van de aanbieder van het krediet ontvangen.

Inmiddels loop ik me daar al meer dan een jaar lang druk over te maken. Ik heb brieven

geschreven aan minister Bos, alle Tweede-Kamerleden en de AFM. Reactie tot voor kort: nul komma nul, noppes, nada, nikkes. (Eigenlijk geen wonder: het aantal ongeopende mailtjes van Kamerleden overschrijdt de 90 procent met gemak.)

Eerlijk is eerlijk. Van de AFM kreeg ik vrij snel van Theodor Kockelkoren de reactie dat ook de toezichthouder actief op dit onderwerp was. Dat bleken geen loze woorden te zijn. Op 27 november jongstleden schreef de AFM in een brief aan het ministerie van Financiën dat het naar haar mening wenselijk is om fee-betaling ook hier toe te staan dan wel mogelijk te maken.

Nu hebben we inmiddels ook een bank minder om rekening mee te houden dus dit zou toch appeltje eitje moeten zijn, toch? Wanneer dan ook eindelijk deze omissie is rechtgezet hebben de dames en heren de handen vrij om zich eens over de belastingproblematiek te buigen. Het gezeur of ik bemiddel of adviseer – dát moet een keer afgelopen zijn. Simpel gezegd: bij rechtstreekse beloning moet de fiscale behandeling gelijk zijn als bij de beloning via provisie, punt.

Wanneer onze fee voor het maken van een persoonlijk financieel plan dan ook nog een keer – tot een bepaald maximum bedrag – aftrekbaar is van het belastbare inkomen van de klant, hebben we echt een win-win situatie gecreëerd.

Daarnaast zal het mij benieuwen of wij echt nog een keer iets zullen merken van de lastenverlaging. Dan doel ik vooral op de loden last dat wij als adviseurs/bemiddelaars (whats in a name) continu achter de feiten aan moeten hollen en maar geen duidelijkheid krijgen van de politiek.

Lectori salutem. Ik leg mijn pen neer!

“Het gezeur of ik bemiddel of adviseer – dát moet een keer afgelopen zijn”

‘5Klank’ is een wekelijkse rubriek, waarin vijf bekende bedrijfstakgenoten hun mening geven over iets wat hen – in relatie tot het intermediair – bezighoudt.

De ‘5Klankers’ zijn Nico Stolwijk (Vereniging Eigen Huis), Edmond Hilhorst (Independer), Ron Baveelaar (De Hypotheekshop), Pieter Lijesen (Nationale HypotheekPas), Richard Boxtart (IkKan!) Het intermediair dat op deze column wil reageren kan een e-mail sturen naar: richbox@planet.nl